

at Statens Tilskud falder bort, og den endelige Virkning deraf kan jo være, at den vedkommende Privatbane maa standse sin Drift, hvis den ikke er i Stand til at skaffe sig de fornødne Indtægter ved yderligere Forhøjelse af Taksterne. Naar Kommunerne under saadanne Omstændigheder beslutter sig til at tage Konsekvensen deraf, maa det være, fordi de ikke skønner, at vedkommende Banes Drift har synderlig Interesse for dem.

Imidlertid maa jeg, trods det ærede Medlems Betæneligheder, takke ham for den velvillige Holdning, hans Parti desuagtet indtager overfor Lovforslaget ved at tilsige det en uhindret Gang gennem dette Ting. Jeg tør af denne Udtalelse og de øvrige Udtalelser drage den Slutning, at man vil lade Forslaget nyde velvillig Behandling og hurtig Fremme.

Jørgen Berthelsen: Jeg vil gerne gøre en Bemærkning til det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Poul Christensen), der sagde, at Privatbanerne var kommet bagefter med deres Takstforhøjelser. Det kan man maaske nok sige; men de er alligevel langt foran Statsbanerne i saa Henseende, og de har jo heller ikke Statskassen at kunne gaa til for at dække deres Underskud. Jeg skal ikke her komme ind paa en Drøftelse af Statsbanernes Underskud og deres Takster sammenlignet med Privatbanernes, men naar det ærede Medlem siger, at Privatbanerne kommer bagefter, tror jeg ikke, at han faar Medhold ret mange Steder, heller ikke hos den højtærede Minister.

Hvad det Spørgsmaal angaar at forhøje Privatbanernes Takster saaledes, at de baade kan bære de betydelige Lønningforhøjelser og de Udgifter, som Tjenestetidsreglernes Indførelse har foranlediget, og de øvrige betydelige Udgifter, som de saavel som Statsbanerne har maattet paatage sig, da anser jeg hverken Tiden eller Stedet for egnet til en nærmere Drøftelse heraf. Jeg vil kun sige til den højtærede Minister, at naar jeg har taget Reservation med Hensyn til Anbefalingen af dette Lovforslag, er det i Overensstemmelse med den Resolution, der blev vedtaget paa Delegeretmødet, og jeg antager næsten, at den højtærede Minister kan forstaa, at jeg indtager denne Stilling.

Jeg mener, som jeg allerede har sagt, at dette er en Nødhjælp, men paa den anden Side maa det naturligvis indrømmes, at den i hvert Fald overfor enkelte

af de særlig, man kan vel nok i denne Forbindelse bruge Udtrykket: nødlidende Baner, kan være til nogen Hjælp. Staten har jo, navnlig efter Lovene af 1894 og 1908, Halvdelen af Aktierne, og jeg mener, at Staten som halv Aktieejer har en Forpligtelse til at komme disse Baner til Hjælp. Den anden Halvdel af Aktierne ligger i Regelen hos Kommunerne, og for saa vidt kan jeg godt forstaa, at Regeringen henviser til, at skal der i det hele taget ydes Tilskud til Driften, maa der ogsaa ydes fra Kommunerne. Jeg ved godt, og det ved vist alle, der har haft med kommunale Sager at bestille, at Kommunerne har, vistnok noget mere end Staten, tegnet deres Aktier under den Forudsætning, at de ikke skulde faa yderligere Krav, men derimod have Udsigt til et lille Udbytte. Det modsatte ser ud til, i hvert Fald adskillige Steder; at skulle komme til at foreligge. Hvordan Kommunerne vil stille sig til det Spørgsmaal, aner jeg ikke, men jeg skal gentage min Slutningsbemærkning fra før, at jeg paa mit Partis og egne Vegne anbefaler det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Poul Christensen: Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Jørgen Berthelsen), var saa elskværdig at henvende et Par Bemærkninger til mig. Jeg gik ud fra, at han stiller det samme Krav til Privatbanerne som til Statsbanerne, og dermed havde jeg ikke til Hensigt at irritere det ærede Medlem. Det ærede Medlem har gentagne Gange her i Tinget krævet, at Statsbanerne skulde forrente sig. Jeg har takket ham for dette Krav og udtalt Ønsket om, at han ogsaa vilde rejse det paa andre Steder. Det, der foreligger, er, antager jeg, dette, at samtlige Privatbaner har baaret sig ad som de Privatbaner, jeg kender: de har i Forvejen budgetteret deres Indtægter og Udgifter, Indtægterne er formodentlig slaet fejl og Udgifterne maaske ogsaa, saaledes at der bliver et Underskud, og da saa de Konjunkturtillæg, der her er Tale om, kommer til, staar man og mangler Penge. Derfor var det, jeg fremsatte de Udtalelser, jeg kom med før.

Det ærede Medlem sagde, at de private Baner havde ikke, saaledes som Statsbanerne, Statskassen at falde tilbage paa. Men det viser sig dog ved denne Lejlighed, at det til syvende og sidst bliver Staten, der kommer til at dække. Jeg ved ikke, om jeg af det ærede Medlems Udtalelser maa slutte, at Kravet om, at Stats-